

Motion

1975/76:2073

av herr Gernandt

om forskning beträffande inverkan av negativa luftjonerna

Denna motion återknyter till tidigare motion 1975:1246 rörande inverkan på människor av olika fysikaliska fenomen.

Alltmer börjar man intressera sig för de negativa respektive positiva luftjonernas inverkan på människor och djur. I takt med att förståelsen för dessa joners funktion på levande materia ökar, produceras och saluföres även apparater för alstring av de såsom nyttiga ansedda jonerna – de negativt laddade.

I den mån som uppgifterna om de negativa jonernas förträfflighet kan förmodas vara riktiga bör frågan ägnas vetenskaplig uppmärksamhet även i vårt land. De goda egenskaperna kan beskrivas med följande resonemang:

Kan sjukhussjukan förhindras?

Negativt laddad luftjonerna är luftmolekyler (även syreatomer) som har en elektron (negativ) mer än normalt, medan positiva har underskott. Ozon är särskilt aktivt syre (O₃) som t. o. m. är skadligt då koncentrationen är för hög.

Luften joniseras både positivt och negativt på olika sätt i vår omgivning – bilavgaser, regn, åskväder m. m. I luft som anses vara hälsosam (fjäll, skog, hav) råder överskott på negativa joner. Efter åska och regn känns luften frisk och behaglig. Då råder vanligen överskott på negativa joner. Före åskan känns det ofta besvärande på olika sätt – då är luften vanligen positivt laddad.

Fallande (rinnande, sprutande) droppar av rent vatten alstrar negativa luftjoner. Det sägs att romare och greker visste detta och bade därför fontänliknande anordningar med droppande vatten i sina sessionssalar m. m. Detta för att ge god stämning och trivsel.

Det finns exempel på andra anordningar, företeelser i naturen m. m. som talar för detta. De som har studerat effekterna på bl. a. människan säger bl. a.

1. Överskott på negativa luftjoner gör människan piggare och gladare – positiva joner dämpar i samma grad.

2. Negativa luftjoner ökar frekvensen på flimmerbåren i luftvägarna (de som "kastar upp" föroreningar, slem o. d.) med upp till 30 % – positiva minskar i samma grad.

3. Negativa joner ökar syregenomföringen från lungor till blodet – positiva minskar i samma grad.

4. Negativa joner bör tillföras kroppen för att underlätta likspänningsflödet i såväl sensoriska som motoriska nerver i kroppen. Det råder väsentlig potentialskillnad i olika delar av nervbanorna (centrala i förhållande till perifera).

5. Läkning av bensador kan accelereras med hjälp av artificiell jonbildning. Det spekuleras även i möjligheten att öka sårhäkning (bl. a. svåra bränn-sår) med hjälp av negativa joner. Detta förefaller vara en mycket intressant teknik som ännu ej uppmärksammats i vårt land.

6. I USA har man funnit klorbehandling av vattnet vara riskabel då klorerade kol-väteprodukter börjat iakttagas. Man prövar nu att *rena färsk- och avloppsvatten med ozon!*

7. Under en 14-dagarsstudie som den polske fysikern Boris Maczynski gjorde med fyra personer som jobbade på ett kontor, kunde man konstatera att den totala jonhalten i luften under dagens lopp sjönk till cirka 25, medan frisk luft innehåller mellan 1 500 och 4 000 joner per kubikcentimeter. Människor som är tvungna att vistas i jonfattig atmosfär, som måste begagna tunnelbanor eller vistas i rökiga arbetsplatser förlorar sin normala arbetskapacitet och blir dessutom mera benägna för infektioner. Eventuella negativa joner neutraliseras mycket snabbt vid passage genom ventilations-trummor av plåt.

8. Ozon har börjat användas som desinfektionsmedel i kroppshåligheter på män och kvinnor – dock ej i lungorna där ozon i koncentration ger skador.

9. I ett ungerskt arbete med titeln "Neue Möglichkeiten zur Bekämpfung des Hospitalismus" av György Biro, J. Novak m. fl. meddelas att ett överskott av negativa joner reducerar antalet sporer och liknande. I diagramform visas en minskning från 100 % till ca 25 % på 4 timmar i ett sjukbehandlingsrum (förbandsrum).

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen hos regeringen anhåller att effekten på levande varer-
relser av negativa och positiva luftjoner och ozon görs till fö-
remål för uppföljning och forskning.

Stockholm den 27 januari 1976

ANDERS GERNANDT (c)